

Klage skal indgives senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Når særlige grunde taler derfor, kan ankenævnet se bort fra overskridelse af klagefristen, jf. konkurrencelovens § 20.

Konkurrenceankenævnets afgørelse skal indbringes for domstolene senest 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. konkurrencelovens § 20.

Til nr. 10

For at sikre en effektiv håndhævelse er der indsat en ny § 30 a om straf.

Stk. 1, nr. 1 indeholder en bestemmelse om straf for overtrædelse af § 20 og § 20 a, stk. 1.

Stk. 1, nr. 2, indeholder en bestemmelse om straf for at tilsidesætte Konkurrencestyrelsens påbud i henhold til § 20 a, stk. 2.

Stk. 1, nr. 3, omhandler undladelse af at efterkomme Konkurrencestyrelsens krav om oplysninger efter § 11, stk. 2.

Stk. 1, nr. 4, omhandler afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger til Konkurrencestyrelsen i forbindelse med dens tilsyn efter § 11, stk. 1, eller til Konkurrenceankenævnet i forbindelse med klager over Konkurrencestyrelsens afgørelser efter § 20 og § 20 a. Endvidere omhandler bestemmelsen straf for at fortie forhold af betydning for den pågældende sag.

§ 30 a svarer til konkurrencelovens § 23, således straffes der for forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af de i § 30 a, stk. 1, nr. 1-4, nævnte forhold.

Ifølge stk. 2 kan der pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Forældelsesfristen for strafansvar efter stk. 1 og stk. 2 er i stk. 3 fastsat til 5 år, svarende til forældelsesfristen i konkurrenceloven.

På samme måde som ved sager efter konkurrenceloven vil det være Konkurrencestyrelsen, som skal indgive politianmeldelse ved overtrædelser af § 30 a.

Konkurrencestyrelsen bør på forhånd orientere Forbrugerrådet om eventuel indgivelse af politianmeldelse.

Til nr. 11.

Med ændringen af § 33 fastslås det, at de foreslåede bestemmelser i § 20, stk. 1-3, ikke kan fraviges til skade for betalingsmodtageren. Endvidere fastslås det, at § 20, stk. 2 og 3, ikke kan fraviges til skade for kortindehaveren.

Den foreslåede ændring i stk. 2 indebærer desuden, at det fremover bliver muligt for kortudsteder og betalingsmodtager at aftale, hvorledes tab i et betalingssystem skal bæres mellem de to parter.

Bestemmelsen indebærer fx, at man ved introduktionen af nye betalingssystemer kan vælge forskellige sikkerhedsniveauer, og at man kan aftale forskellige hæftelsesregler alt afhængigt af hvilket sikkerhedsniveau, der anvendes. Da der er tale om en aftale mellem to erhvervsdrivende parter, er det rimeligt, at disse parter selv kan vælge forskellige sikkerhedssystemer, og at betalingsmodtagerens valg af et mindre sikkert system også kommer til at betyde, at betalingsmodtageren må påtage sig en større risiko for tab.

Det bemærkes, at såvel valg af sikkerhedsniveau som hæftelsesreglerne mellem kortudsteder og betalingsmodtager er omfattet af betalingskortlovens § 12 a. Det vil derfor være muligt at gribe ind, hvis der introduceres betalingstransaktionsformer, som af tilsynsmyndigheden anses for usikre eller utrygge. Ligeledes vil det være muligt at gribe ind over for kortudsteder, hvis kortudsteder forsøger at anvende urimelige hæftelsesregler over for betalingsmodtageren.

Til nr. 12.

Loven indeholder allerede i dag en revisionsklausul. Formålet med det nye stk. 2 er at sikre, at § 20, stk. 1, ophæves med virkning fra 1. januar 2002, såfremt der inden den 1. november 2001 er skabt fulde forudsætninger for reel konkurrence på markedet for betalingskort. I givet fald foreligger der en ny situation, der adskiller sig fra den nuværende situation, hvor PBS som et resultat af § 20 har monopol på indløsning af Dankort. Når forudsætningen for konkurrence er tilstede, er der ikke længere behov for denne markedsregulering.

De fulde forudsætninger for konkurrence i forbindelse med ophævelsen af § 20 anses for at være:

Der skal være en flerhed af udstedere af betalingskort, herunder skal flere udstedere uafhængigt af hinanden udstede debetkort.

Der skal være en flerhed af udbydere, der kan indgå aftaler om indløsning, herunder en flerhed af pengeinstitutter, der tilbyder betalingsmodtagere indløsning af betalingskort, herunder Dankortet.

Der må ikke være tekniske krav fra Dankort-indløserne, der hindrer, at betalingsmodtagers Dankort-terminal kan anvendes i forbindelse med gennemførelse af transaktioner med andre betalingskort, som opfylder internationale standarder, fx detailhandelskort og kreditkort.

Der må ikke være tekniske krav fra Dankort-indløserne, der hindrer, at betalingsmodtagers Dankort-terminal kan kobles op på andre indløser/operatører end pengeinstitutter eller PBS.